

Ministeriums Skyld, i hvert Fald har jeg i en Venstreavis læst, at det var det radikale Ministerium, der havde fastsat denne Husleje-forhøjelse, som senere kom til Paa-dømmelse ved Retten. Det er nu ikke rigtigt. Leje-forhøjelsen er nemlig iværksat af den nuværende Trafikminister i Efter-aaret 1920, da det radikale Ministerium som bekendt forlængst var ude af Verden. Hvad der har en vis Forbindelse med For-tiden er Tjenestemandsløven, der indeholder en § 38, som giver visse Bestemmelser for disse Lejeboliger, men selvfølgelig er Tjene-stemandsløvens § 38 og Statens Ejendoms-forhold undergivet de samme Regler, som gælder for andre Husejere og Udlejere af Boliger i den Huslejelov, som Staten ogsaa har vedtaget. Det, jeg har gjort gældende, er, at man ikke har villet forstaa det i Trafik-ministeriet, men har foretrukket Retssager og de Bekostninger, som følger deraf. Jeg forstaaer ikke, hvad dette skal til; nu har Byretten dømt, og nu skal Landsretten og Højesteret dømme, jeg synes det maa være klart — det har været klart for de fleste Mennesker —, at der ikke kunde være Tvivl om, at Huslejeløven gælder for alle udlejede Boliger, hvad enten Staten eller Kommunen eller andre optræder som Ud-lejere af dem.

I denne Forbindelse tør jeg maaske gøre en enkelt Bemærkning til den højt-ærede Indenrigsminister, som i Dag talte om Huslejeløven og de Muligheder, der var for dens Ophævelse eller Slappelse. Jeg vil gerne med det samme advare mod at op-hæve eller slappe Huslejeløven. Ejerne har ved den sidste Huslejelov faaet en ganske klækkelig Leje-forhøjelse, og der er vel ikke ret mange, som har undladt at tage, hvad de kunde faa. Det bør ikke glemmes i disse Overvejelser, at der fremdeles hersker en ondartet Bolignød, at frygtelige Tilstande vil opstaa under Bolignøden. Hvis Husleje-lovgivningen bortfalder, hvis Ejerne bliver i Stand til efter Forgodtbefindende at jage dem ud, de ikke vil have, fortrinsvis natur-ligvis de børnerige Familier, bliver frit stillet med Hensyn til Opskrining af Lejen, saa vil der for Tusinder af Mennesker opstaa frygtelige Tilstande, som ganske anderledes maa søges reguleret og lang-somt ført ind i passende Leje, hvis vi over-hovedet nogen Sinde skal bort fra Husleje-lovgivningen, men at ændre Huslejeløvgiv-ningen, saaledes som Husejerne kræver det, til det kommende Foraar, vil i høj Grad skade store Dele af Samfundet; i denne Hen-seende kan de Indstillinger, som den højt-ærede Minister nævnte foreligger fra Hus-

ejerne, ikke være afgørende, Lejerne er fremdeles de mange her i Landet, og et Hensyn til disse mange haaber jeg at Regeringen trods alt vil tage i sine Over-vejelser angaaende dette Spørgsmaal.

Jeg vender mig saa atter til den højt-ærede Minister for offentlige Arbejder, der talte om Statens Indkøb af Varer i Udlandet. Jeg havde fremdraget forskellige Ting, Ind-køb af Laskebolte og Skruer, og hvad det var for forskellige Ting. Om dette udtalte den højtærede Minister, at det var gamle Artikler, han forlængst havde gendrevet, og saa gennemgik Ministeren Sagerne her, men han gendrev ikke disse Ting. Der er gjort store Indkøb i Udlandet af Materiel til Statsbanerne, det bekræftede Ministeren tværtimod, og det har medført — det kan ingen benægte —, at adskillige flere Arbej-dere derved er blevet arbejdsløse her i Lan-det. Ministeren gav en Række Oplysninger paa Tilbudssummer fra danske Firmaer paa forskellige af ham nævnte Artikler, om hvilke han paaviste, at de var dobbelt saa høje som de Priser, man kunde faa Varerne for i Tysk-land. Jeg maa tilstaa, jeg forstaaer ikke den højtærede Ministers Ræsonnement, som gik ud paa, at naar Priserne var saa meget højere herhjemme, kunde man ikke købe Varerne her, men maatte købe dem i Tyskland. Jeg forstaaer ikke dette Ræsonnement, siger jeg, thi hvis en Vare koster 40 Kr. fra Tyskland, og denne Vares Indførelse hertil bevirker, at jeg gør en Mand arbejdsløs, som jeg skal give 40 Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse for en Uge, har jeg Raad til at give 80 Kr. for den samme Vare, her i Danmark. Det bliver altsaa et Spørgsmaal om, i hvor stor Udstrækning man kan hæve Beskæftigelses-graden her i Danmark ved Hjælp af danske Bestillinger fremfor tyske, og det er ganske betragteligt det, man kunde have gjort i denne Henseende. Jeg hævder, at selv om man er saa højt oppe, som den højtærede Minister nu anførte, ved det dobbelte af Prisen fra Tyskland, kan det sikkert baade af økonomiske og moralske Grunde meget vel forsvares at foretage Indkøbet her i Lan-det. Jeg godkender aldeles ikke, og mit Parti godkender aldeles ikke, at man lader danske Arbejdere gaa uden Arbejde og hen-ter Arbejdet fra Udlandet, selv om man kan faa Varerne til det halve af den Pris, det koster at fremstille dem herhjemme. Det er ikke paa Grund af naturlige Forhold, men paa Grund af en Sygdom i Samfundet, at man kan faa dem udefra til saa lave Priser. Denne Spekulation i en Sygdomstilstand i udenlandske Samfund synes jeg imidlertid godt, den danske Stat kunde holde sig fra